

Krönika 1966

Efter förhandlingarna, som ägde rum på Sjöfartshuset, berättade Rudolf Eker lätttsamt och trevligt om gamla tider. Han visade också skioptikonbilder av gamla gårdar och porträtt av människorna som bodde där - med utgångspunkt från vår gemensamma anfader Anders Olsson. Vartefter Anders Olssons barn nämndes bad han någon representant för respektive släktgren ge en karakteri-

stik av personen ifråga. Det blev en rad lovsånger till forna tiders religiösa, präktiga, rättrådiga, generösa, intelligenta, kraftfulla och humoristiska personligheter. Kanske lite för mycket lovord för att riktigt gå i en yngre generation och det var väl kanske också därför som det väckte sån fröjd när man efter beskrivning av en av dessa rättrådiga, stränga men innerst inne hjärtgoda och välmenande kraftkvinnor nåddes av teatervisningen att hon var en riktig satkärning. För många av de yngre och ingifta var det kanske t.o.m. första gången de hörde talas om Anders Olsson och hans stora barnaskara. Men roligt att höra var det i alla fall, tyckte i varje fall de mina (16-18 år). Förhandlingar och visning av skioptikonbilder tog sina modiga två timmar. Sedan blev det middag - vol-au-vent, hjortsadel och hjortronglass. Mycket gott och mycket trevligt ordnat av klubbmästarparet Egerö. Vi satt vid runda bord generationsvis. 6 - 10-åringar fyllde t.ex. ett helt bord. Vid ett annat satt ett 10-tal tonåringar mellan 15 och 20 år. Anslutningen var glädjande stor och det var förvånande många yngre som hade mött upp. Sammanlagt var vi 90 personer. Vid middagen passade den nye ordföranden på att tacka avgående Ulf Rudhe, som i sin tur tackade klubbmästaren Rut Egerö. Kvällen avslutades med dans och den som ville kunde också vid kaffet få se skioptikonbilder från tidigare släktmöten.

Före själva släktmötet var det ordnat med en rundvandring i Gamla Stan för dem som hade lust. Med Vera Siöcrona som guide. Lyckat tyckte de som var med.

På söndagen fortsatte släktträffen med båtfärd till skinnarklubbens stuga på Älgö. Ljuvligt väder. Lite blåsigt men soligt och inte alltför kallt. Ett 40-tal medlemmar hade mött upp nedanför Grand hotell kl. 11. Båtfärden tog en och en halv timme genom en höstfager innerskärgård. Vid framkomsten fick vi en stund ägna oss åt bergbestigning för att nå upp till stugan som verkligen låg på bergets allra högsta topp. Väl där uppe lönades vi dock rikligen för mödan.

I dörren välkomnade Rut Egerö med dotter och sonhustru och trugade oss fram till borden där maten väntade - stora fat med rostbiff och potatissallad, pain-riche och kaffe med godaste Lundiuskakan till. Vi åt på papptallrikar och drack ur plastmuggar. Vid kaffet berättade undertecknad om sin brevväxling med släkten i Amerika. Även hemresan avlöpte lyckligt och kl. 16 skiljdes vi alla åt på kajen nedanför Grand hotell - nöjda och glada med årets träff.

Gunnila Röhl